

Гайманова Анастасія Євгенівна,
курсантка факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:
викладач кафедри тактико-спеціальної
підготовки Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ **Тінін Д. Г.**

АСПЕКТИ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ Й ДОСВІД УПРОВАДЖЕННЯ В СТРУКТУРАХ МВС

В історичному аспекті «гендерна рівність» виражена справедливістю, за яку багато років боролися жінки та чоловіки. Важливим виразом громадського розвитку є покращення правового становища жінок, формування гендерної рівноваги та конанізування гендерної рівності. В спільнотах, де узгоджується суспільна думка, проблема погодження сімейного і професійного життя жінки і чоловіка, надання їм можливості здійснення їх рівних прав, являється однією з основних складових у розв'язанні суспільних проблем. Досягнення гендерної рівності, а також втілення її в систему суспільних відносин – це основоположна цінність, яка зумовлює реальні зміни в соціальному, гуманітарному, економічному вимірах, а також являється важливим ресурсом для прогресу будь-якої держави.

В своїй свідомості жінки завжди хотіли рівноправності з чоловіками. Наприклад, ходити в штанах, опанувати та працювати за професіями, які їм цікаві та за своїм бажанням, де вони мали б змогу бути у «вищій лізі», в будь-яких питаннях релігії, політики, спорту та питань побутового життя жінки завжди хотіли бути значимі. За останні століття за рівність прав було проведено не одну революцію, не один мирний акт, протести, арешти. Завдяки таким зусиллям почався рух гендерної рівності, права жінок стали все більш цінуватися та розвиватися.

Гендерна рівність – це відстоювання своїх прав, це розвиток особистості в усіх сферах життєдіяльності, це рівноправність між людськими статями, це не про дискримінацію, а про свободу свого слова та вибору у реалізації своїх життєвих бажань та потреб.

На даний момент гендерна рівність є одним з актуальних питань. Державна політика України направлена на досягнення рівних прав та можливостей як для жінок, так і для чоловіків у сучасному демократичному суспільстві, для уникнення конфліктів та дискримінації в момент своєї реалізації кожною особистістю,

незалежно від віку та статі. Держава сприяє ефективному управлінню гендерними процесами в усіх структурах не обійшовши і структуру Міністерства внутрішніх справ.

Перевагами гендерної рівності для силових структур являються: забезпечення безпеки чоловіків та жінок, довіра з боку населення, антидискримінаційна культура в силових структурах, дотримання міжнародних і державних зобов'язань у сфері утвердження гендерної рівності.

Особливого значення для України набуває реалізація та формування гендерної політики за умов вибору європейського напрямку розвитку державності, необхідність осмислення та застосування міжнародного досвіду в цій сфері Цілі розвитку тисячоліття, ухвалені на саміті Тисячоліття ООН у 2000 році, стали для України орієнтиром розвитку соціального, політичного та економічного життя на тривалий період (до 2015 року). Вони знайшли своє підтвердження у прийнятому в 2005 році Законі України «Про забезпечення рівних прав і можливостей жінок і чоловіків» [1, с. 4].

Гендерна рівність регулюється установами та організаціями, наділеними повноваженнями у сфері забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків. До таких організацій відносяться Кабінет Міністрів України, спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, Верховна Рада України, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, громадські об'єднання, органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, а саме визначені в їх складі уповноважені особи (координатори) з питань забезпечення рівноправності чоловіків та жінок.

В ст. 24 Конституції України зафіксовано, що «громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом» [2], що на законодавчому рівні являється черговим підтвердженням рівноправності чоловіків та жінок в Україні, це розповсюджується і на працівників сектору безпеки.

На разі процес гендерної рівності починає тільки розвиватися у сфері МВС. Жінки все більше опановують чоловічу роботу у цій галузі. Все частіше ми можемо помітити толерантність між жінками та чоловіками у цій складній праці.

З кожним днем ми все частіше можемо спостерігати появу жінок поліцейських в різних структурних підрозділах Національної поліції, насамперед в яких необхідно бути готовим до суворих буднів, а саме: підрозділах карного розшуку, патрульної поліції, підрозділах особливого призначення, а також в силових структурах, які приймають участь в операції об'єднаних сил на Сході України.

Загалом гендерна рівність поліцейських обумовлюється розвитком та потребами суспільства кожної держави. Так, за результатами досвіду в Україні ми дедалі частіше спостерігаємо необхідність роботи жінок поліцейських в таких ситуаціях, як домашнє насильство, адміністративна діяльність при роботі з неповнолітніми, надання правової та психологічної допомоги потерпілим. Також, все більш частіше спостерігається робота жінок поліцейських в таких секторах як експертна служба, чергові частини, СРПП та ін.

Рівноправність жінок і чоловіків дарує кожному досвід, нові знання для поліпшення своїх професійних навичок. З кожним роком відбувається все більше обговорень про гендерну рівність в ОВС, удосконалюється кожна сфера в силових структурах оборони, організуються та проводяться заходи щодо розвитку міжнародної стратегії в цьому напрямку, формуються програми розвитку та втілення гендерної рівності всіх громадян на території держави.

В свою чергу, для розвитку гендерної рівності в структурах МВС проводяться засідання з міжнародними представниками. Одними з них були агенти з ООН жінки, де заступник глави МВС Тетяна Ковальчук зауважила, що завдяки активній співпраці та допомозі міжнародних партнерів, МВС продовжують впроваджуватися загально визначені принципи гендерної політики та усунення гендерної дискримінації у структурі МВС та в українському суспільстві в цілому [3].

На даний момент спостерігається очевидний прогрес реалізації державної гендерної політики в Україні. Її принципи і основи закладаються та формуються на законодавчому рівні, що свідчить про рух українського суспільства до міжнародних стандартів та здійснення кроків до європейської інтеграції. Важливим в цих складових являється дотримання національного та міжнародного законодавства не тільки відповідними органами виконавчої влади, але й в сфері силових структур, в тому числі й у сфері Міністерства внутрішніх справ.

Список використаних джерел

1. Максименко Н.В. Адміністративно-правове регулювання службової діяльності жінок у міліції : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 // Наталія Володимирівна Максименко. – Київ, 2010. – 34 с.

2. Конституція України // Відомості Верховної Ради України (ВВР). 1996. № 30. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80ю>

3. Гендерна рівність – один із ключових чинників у виробленні державної політики органів системи МВС. // Офіційний сайт МВС. 14.03.2018. URL: <https://mvs.gov.ua/ua/news/12601>.